

ACC. N.R. M. 7402: 1-33.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland.
Härad: Uppvidinge, m. f.
Socken: Ålgårds, m. f.
Uppteckningsår: 1941.
Upptecknat av: Carl Viking
Adress: Furåkra, Kråksmåla.
Berättat av: Carl Viking m. f.
Född år 1874 i Ålgårds socken.

Uppteckningen utgör fortsättning
om våra gamla fiskredskap
och gamla fiskmetoder.

Vol. 5.

Sidor: 101 - 125.

Särskilt 8 blad teckningar.

Fisken ät.

s. 6.

Uttillsdring!

Teckningar.

s. 26 - 33.

Ållanor, Tillhör de äldriga fiskedamnen. Lanor sattes i strömmar och äro liksom varstådes, där ålen gick fram då det var "flodvattnet". Man byggde gemmenligen rätt enkla damnpåstene för Lanor, men var det t.ex. i damm vid kvarn eller såg, så var det mycket bra att därvarande dammlucka, där flodvattnet släpptes ut, på mätterna utsatta "ållan". Lanan bestod av en stark, rektangelformad, träram om cirka $2\frac{1}{2}$ alns längd och 30. tumers bredd. På hällen, man av gravt, hemmaspunnit lin-garn bundit Lanan i strufform 5.-6. alnar lång och fäst den vid

102.)
ramen. så anbraktes ramen i
Luckan och "stämnet" (stämbordet)
drags opp. I Lauen var inget
Gimmane utan blott samt en
stor strub. Obs! Si det är så, att
älen "går med strämmen, och så
han kom in i struben kunde han
ej simma tillbaka i den starka
plattsen. Sådana plattser där
man satte ut allasor hette
hos oss "En äla-värme." Det var
gott om "äla-värmen" hos oss
i mina yngre pojkar, men, nu
äro där mestadels borta,
ty man har räckt= (tappat!)
en mångfald själar och gölar. "Ä-
lavärme" med Län från gam-
mal tid, se bekräft. N° 16!—

103.)

ACC. NR. M. 7402:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Redogörelse för teckning n:o 16.
"1. är vattnet i samman." "2.-2. är
det av naturstenar byggda sam-
fästet." "3. är kanten med lau."
"4.-4. är forsen nedanför lauen."
"5.-5. är del av land å ömse sidor av.

Älkista. Dessa fisken hava
av ålder förekomit i våra åar
och Bäckar. Till "älkistan" hörde
damm likaså till "Klavärme".
Älkistar finnas ännu rätt gott
om i våra årter, men jag på-
minner att fastdammgagnari
nubid, så är deras ursprung
mycket gammalt. Kistan kunde
givetvis byggas större eller mindre
efter åns storlek. Kistan stam-
mar av bitade ekstolpar och ditam-

104.)

ACC. N.R. M. 7402:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

derlag. Väggar och golv utgöres av
ett eller en spjälor bastant spikade
och så nära varandra att ålar-
na ej kunna slippa igenom. Obs!
På ålkistor, som ligga långt från
gården har man tek av likadana
spjälor och en lucka i taket var-
igenom man går in i kistan och
tager opp där möjligen varande
ålar. Ibland låses luckan med
hänglås. Detta är givetvis en
försäkringsvätgärd för att uppe-
stänga åltjuvar. Från samfäs-
tet in i kistan leder en ränna. Om
nätterna drages samman luckan
opp så vattneut får fritt lopp in
i kistan som ligger lägre än rän-
nan. När man villjar tillsettes

105.)

ACC. NR. M. 7402:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

givetvis samluckan. På dagen
går sällan någon ål in i kistan,
men bäst på natten, helst om
det är mörkt och regnar. Obs! Vi
förstå att ål går in i kistor eller
Lanar annat än vid stort Vattenflöde.
Ålkista se teckning n:o 18! — Redo-
görelse för teckning n:o 18. "1. är
vattuet i Sammen." "2. är den drag-
na Samluckan." "3-3. är Sam-
fästet av naturstenar." "4-4. Mark
varpå Sammfästet är byggt." "5-5.
"Rännan mellan Sammen och kis-
tan." "6. är kistan" vars golv kan va-
ra i storlekar en till Tre kvadrattum-
mar. 7. är mark varpå kistan
är byggt." "8. Vattuet som forar i-
genom ålkistan många spjälor.

106.)

ACC. NR. M. 7402 : 6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nätf. Näten hava förvisso mera
än 1000-åriga rötter i vårt Land. Det
ha påttäende grundas jag b. a. där-
på i sagau om den förståndiga
flickan, som blev drötkning. När
kungen skulle gifte sig, så den
flicka, som skulle bliva hans
mål skulle komma till honom
"varken klädd eller oklädd, varken
mätt eller fastande varken wa-
gen eller bagen, varken gäen-
de eller ridande. Den pagra och
förståndiga fören. klädd an sig ma-
kar och svepte sedan an sig ett sty-
cke fisknät, så vart han varken klädd
eller oklädd. Så åt han lifet an en
Lök, så vart han varken mätt eller
fastand. Den spottade han i sin

107)

ACC. N:R. M. 7402 : 7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hand och quäde kinderna, så vart han
varken tvagen eller otragen. Sen tog
han sin stora hund och lade sitt
ena ben på hundens rygg och kom
så till kungsgård varken gående
eller ridande. Vare med kanning
en av denna Marmors saga som
det kan, men det heter att flickan
svepte sin nakenhet i ett fisknät.
Och vidare läsa vi i Bibeln om
"Petri fång" "Likväl fiskarna vora
så många gick nätet icke rän-
der. Nåken hava högst äldriga
anor. Men jag återgår till fädernas
sägner om våra orters nät. Se
talade om "Fisknät," "Lättnät,"
och "Lägesnät," för vilket jag ef-
terhan nogga skall redogöra för

108.)

ACC. NR. M. 7402 : 8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Men först bör jag tala om av vad
materialet nästen gjordes och huru
damm gjordes. Först skall jag tala
om "Telnarna", som utgjorde näst
såga en ram åt garnet. "Telnarna"
vara av lagad i gammal tid. Lag-
ket spanns och tvinnades liksom
förut beskrivna "Net och Stångkrok-
kevar" alltså med tilljälps av "Trä-
krokar". "Telnarna" bora i regel, på
grava, som en vanlig blyertspin-
na. "Övertelnen" (den del av nätet,
som syns över vattuet) hädde
"Flöten" antingen av tallbark eller
björknäver. "Tallbarkflöten" borra-
des ut stora, grovbarkade ballar med
ett därtill särskild smitt Borr. Dessa
flöten blevo nära klötrunda med

109)

ACC. N.R. M. 7402:9

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ett hål mitt i för "kelnen"? Se
teckning n:o 18. s. 1. Flöten av näver
tillverkades så att man skar
ut remmar 3. tum breda och vi-
rade dem om en pinnne grav
som en vanlig byertskena.
Den värmdes man där till
på glöd och drog ur pinnen,
då var det hål för kelnen i
näverflöten, som behåll sig
i den rullade formen även
i vattnet. Se teckning n:o 18. t.
Obs! både flöten och kelnarna
i naturlig storlek. Mellan var-
je pläte var i regel 12. tum.
Likavisst, som det var flöten på
Näket, så var det "sänken". Dessa
vara av grav timmerträ s. k. "Päml".

110.)

ACC. N:R. M. 7402 : 10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Påsarna"=(sänkarna) syddes med grov
linnekråd och fylldes med grov sand.
Och syddes fast vid beluen=(Under-
beluen) med grov linnekråd, så
som teckning N: 19. u. visar. Obs! På-
se och belu i hel storlek. Mellan de-
sa sänkparar var i regel 16. tum. På
korridorernas beluar fanns inga flä-
ken eller sänken. —

I gammal tid gagnades till nåt
fint lin, som förigen spunnas med
"Glända". Men i Fädernas minne
och i mina pojkar då spunnas
även tvinnades nåtgarnet i var-
lig "Spånrock". Obs! Det var stor kans-
att kunna spinna gott jämnt garn
till nåt, så det dugde inbet alla
bandplickor till. Det fick inbet ett stycke.

vara, som "Hasalar ej heller som Hsue-
hår", utan jämt och lagom hård-
spunnet. Till nät för fångst om
medelstor fisk gagnades ospinnet
garn, men till bräckenät och till "Kry-
gårn" (= Plesenoten) var garnet spin-
nat. När garnet var spunnet
så "härades" det och sedan skul-
det "Sövas" genom att på det slä-
pkande vatten. Sen togs det upp
och fick torka och "Nystades hårt",
så det ej blev minsta frusna.
Obs! Alla nät bundas för hand i
gammal tid. Ty maskinbundna
nät var okänt hos oss. De som,
som gagnades vid nätbindning
vara "Nätstolen", en cirka 1½ aln
hög björkeklymma, som man väl

112.)

ACC. N.R. M. 7402:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

barkat och försatt med fot av
en plankelapp. Om Nätstolens klyn-
na applindades d. s. k. "Nätslingan".
Vidare hadde vi "nätvälen", den
var i olika storlekar. Den fina-
ste nätvälen var av ben eller
pressat horn, men i regel hadde
vi våra "Nätvälar" av järntrå
eller kasseb. vidare "Lodet" ett litet
med en hake av järntråd att hålla
Maskarna öppna i slingan då man
"band nät". Så ha vi också "kavlar"
en furuskid av 6 tumes läng och nå-
got avat. Maskan blev alltid dub-
belt så stor som kavlen; Nät-
välar och kavlar vare i varie-
rande storlekar, men jag håller mig
till medelstorleken. Se teckning N° 18. X. 9.

113.)

ACC. N.R. M. 7402:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Obs! Teckning n:o 20, visar att den
gammalida näbbindaren vid
nätstolen. Själva kan jag ha utset
mycket väl. Obs! Nu tror förvissa
Höglärde, "Vi få nu klart veta hur
det tillgick," S. v. s. Handgreppen i nät-
bindning. Så gärna jag ville beskriva
det, så kan jag inte göra mig för-
ståelig huru knutarna slästs i nät-
maskorna; ty det måste ses i ar-
betet. Om jag varit nere på ar-
kivet och haft de gamla nätda-
nen med mig, det hade varit
lösningen. Men så mycket kan
jag säga, att Nätmaskan blir sub-
belt så stor som Kaveln. Det är 2.
handgrepp då knuten slästs. Första
är att lägga tråden över kaveln

114.)

ACC. N:R. M. 7402:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och så med näthålen in i närmaste
maska. Så är maskans storlek given.
Så håller man kaveln i vänstra hand-
den mellan tummen och pekfingeret
med tummen hårt mot kaveln, så
den givna maskan ej ändrar läge och
storlek. Sen gör man med näthålen
en gir åt vänster, så med hålen in i
maskan och knuten drages in mellan
tumme och pekfingeret. Så är det gjort.
Ja 25. maskor med den jag skrivit de-
sa rader. Obs! Man måste slå knu-
ten rätt annars får man "Glidmas-
kor" och det duger ej. Obs! När ka-
veln är full av maskor drager
man kaveln ur alla maskorna
särskilt, som på den man sist
band och så fortsättes varen efter

115.)

ACC. N.R. M.

7402 : 15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

varu. Obs! Uttrycket t. ex. 12. varupå
 fot," borde vara känt. En fot (gamla
 längdmåttet) är 12. tum. d. s. s. att
 det åtgår 12. tumbasmaskor öfver var-
 andra för att nå en fot på målets
 djup. Håga vi åter t. ex. 6. varu på fot"
 då åtgår 6. tumbasmaskor på var-
 andra till en fot på målets djup. Om
 då målet är 6 fot djupgående; så
 kräves nämligen 36. varu efter 6. varu
 på fot o. s. v. Ja, det är lätt att förstå.
 Nu kan frågas "Hur Långa va-
 ro näken och hur djupgående i
 edra arter?" Svar: "Det var mycket
 olika. "Skottmärk" vara i regel 10.
 famnar långa. Huvudmärket 10. varu
 på fot. men d. s. s. "Grimman" 6. varu
 på fot. "Lättmärket" kunde vara i re-

Obs! d. s. s.

116)

ACC. N:R. M. 7402:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

geb 20. - 25. famnar och 8. fot djupgä-
nde, med 8. varu på fot. Så kvara "Stry-
gärn" (= på samma orter kallad "Pul-
senot.") Sen kunde hos oss vara än-
da till 50. famnar lång och 12. fot djup-
gäende med 10. varu på fot. Detta för
fångst av medelstor fisk. Gällde
det braxnar, så hadde "Strygärn"
samma längd och djup, men 6. varu
på fot och tvinnat garn. "Stryggärn"
räknade vi till Läggnäpet. Obs!
Vår minsta nätkyp var det s. k. "Bäcks-
näpet." Det hadde en längd av endast
6. famnar och djupet var 6. fot med
18. varu på fot. Obs! Ii det var så hos
oss; att innan man börjat upgrava
madar och kärr, så kaun från des-
sa många bäckar i "värflöde" mot

117.)

ACC. NR. M. 7402:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sjöar och gölar. Det gick opp många
matnyttiga gäddor i dessa bäckar,
ty det fanns fisk i stor mängd förr
i tiden. Men på sommaren korrade
vattenet bort, så bäckarna släpa
att rinna. Men det var i bäckarna
djupare hålor här och var mellan
skärgrundene. I dessa hålor stannade
na gäddor i mängd. Så gick man
och tog ett "Bäckanät" med sig i
en "Skappacka". Sär till hade man
var sin s.k. "Prystäng" (= Pulstöt)
Så gick man på var sin sida
om bäcken. Vid dessa hålor, som
hette "Hälkor", fäste man löshena
nätets kortida vid stängens
kopprända och räckte nätet mot
kanraben, som man tog det på sam-

118.)

ACC. N:R. M. 7402 : 18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

man rätt och så lade man det ner
i vattnet och bottnade ner under-
hålven stilla med "sprystängernas"
lappändar. Sen "stryckte" man med
stängerna, d. v. s. den fiskarna i
nätet. Så fortsatte man "hölja"
efter hölja och fångade mycket
med gäddor. Var det lite vatten
i dessa "höljor", så kunde man i
brist på något fiskedau göra
gäddor "Vese blinda," (= vese är
det samma som dy.) Man tog en
spör och rörde om vattnet, så
det var tjockt och dygt. Sen vart
man stilla en minut. Så vatt-
net åker började klarna så gick
dyn mot botten. Så fann gäd-
dorna det kvavt och stucka

opp trycna i vattenytan och gapade
efter luft. Man hade då diktat opp
byxorna över knäna och gått ut i
vaffnet och satte händerna under
gäddorna och langade dem opp på
landet. Detta kan tyckas nästan a-
troligt, men jag har gjort det flera
gånger i min tid och vet att det
är så. Obs! Likaså man gick i bae-
kar och över smala vatten räcke
varandra Nätk, så kunde man
och göra vid smala vikar i
gölar och sedan "stry." Det kunde
i solväder gått opp stora gäd-
dor i dessa vikar som man fång-
de på detta sätt. "Strystänger" vara
4-8 alnar långa, tyllade grastäng-
er för-sedda med en skäpformad

120.)

ACC. NR. M. 7402 : 20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

klump i rotändan. Klumpen fick
präa björkar. Man kunde ibland
finna dessa stora ruckar och hugg-
dam loss präa stammen och böt-
rade hål i dem. "Sprystänger" se teck-
ning 21.2. N:o 21. å visar oss hur
man med tillfäls av "Sprystänger-
na" lag nätet öfver smärre vikar
i gölarna. Jag ansåg det vara
nödvändigt med bemäl-
da teckning för att vi må dess
bättre förstå varandra. —
Obs! Men vi vända åter till nät-
bindningen. När nätslingan var
bunden 1/3 längre än man tänkte
sig nätet "Fästet" = (Fatt.) så skul-
le slingan färgas svart. Man
lade henne först i en bet av hett

121.)

ACC. NR. M. 7402:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hett vatten och ett läsligt ämne, som
hett "Krummspa". Denna bet för att fär-
gen skulle bita fast och bli kraftig.
Y en stor kittel eller järngryta had-
de man kokat följande färgmisp.
som inkrutits i en liten säck. "Brä-
silja, litet vitriol, litet krassade gall-
äpplen". Y denna färg fick slingan
koka en timma och vändes då
och då. Den fick "slingan" kallna
i färgrummen. Den togs färggadnet
opp och sköljdes flera gånger helst i
rinnande vatten. Vidare sträcktes
slingan mellan t.ex. 2. stående
träd så han ledde sig som ett
graut rep. Där fick han toka. Den
skulle målet "Skjulas" (Bas.) S. v. m.
inramas i toluarna, som i ora för-

122.)

ACC. NR. M. 7402:22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

reda med flöten och sänken. Nätet
måste skjutas ihop $\frac{1}{3}$ om det skulle
bliva "fiskeligt". Det tillgick så. När
man med Nätväl binder fast sling-
an mellan telarna, så fastsyr man
med Nälan maska efter maska vid tel-
nen. Obs! Naga!! Men vid var tredje
maska tages 2. maskor till en. Följden
blir att nätet blir härigenom skät-
format mitt i slingan. Summasom
man inför indrage $\frac{1}{3}$ av maskorna ble-
ve nätet som en pavel inammi-
na ramar. Det blev försturnt 8
fisker fastnade ej då man gick
emot nätet. Se teckning N° 2. Men
vill visa att hure ett väl "skjutet"
nät ser ut. Detta är samma öven
med rutida, maskinkurva, nät.

123.)

ACC. N:R. M. 7402 : 23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Men är att tala om "Strygård" (vil-
ken å andra orter heter "Pulsenst.")
Och! Vad vi har oss kalla "Stry" s. v. s.
med bemälda stänger driva fisken
i nätet, det heter å annan ort "Pulsa",
men är absolut det samma. Man
borde helst var 3. fiskare vid den
stora "Strygård" h. som jättesat
med nätet i det där hade halve
"Strygård" var i sin åka och så jät-
tes åt att på djupet lägga nätet
såsom teckning N: 23. visar oss. Li-
kså när man foga in nätet foga hä-
ken i varje åka. Eftersom nätet ej var
av på mittet, så måste den ha
med sina åkar fukarna. Så var det
en s. k. "Läskörsare", som var den be-
jättestig "stry", då den foga in nätet.

124)

ACC. N:R. M. 7402:24

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

stora fiskar fångades i "Ören" s. v. s. den
 "underskjulda" delen av nätet, fy de
 rätt stora fastnade ej maskor-
 na. När nätet var lagt så fälptes
 alla 3. åt att sry, men när nät-
 karlarna började taga in nätet
 måste lösköraren hålla på att sry,
 så de stora fiskarna, som ej fast-
 nat ej, gingo tillbaka; bekvämt
 N: 23. hänktes då nätkarlarna börjar
 taga in nätet och "Lösköraren" för-
 sätter att "sry". — Obs! "1-2. äro nät-
 karlarna." 3. är "Lösköraren." — När
 det ville lyckas, så kunde man om
 höstarna i ett enda läge få ända
 till en "Skåppekorg" full med feta
 Braxnar. — "Skoppnät" med "grim-
 mor", sattes i "Madroningar" och i vass

125.)

ACC. N.R. M. 7402:25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i sjöar, vid dessa näk Hjäustgjör-
de grimmarna som "Lantgården" vid de
gamla "Mjärda-Steken", men dessa näk
har varit liket på våra orter. Sålunda
Obs! Nak har helt liket förekommit
hos oss. På gammal jag är har jag
ej sett nak i våra orter. Men fäderna
sade, att Naken armar vora långa av grovt
garn. Naksäcken (där fisken fångades in)
hette "Kallucen". De grava Telnarna
voro av Tallebast liksom åtskilliga
gammaltida mjärda varam skrivit.
Stället där naken om samman
"Örades" i land hette "Örestad" eller
"Örevik". Örades Naken på is, så het-
te den öppna vaken där naken
lags opp för "Örjevak."

ACC. N:R.

M. 7402 : 26.

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking.

Härad:

Uppsvidinge, m. f.

Adress:

Turåkra, "Kråksmida".

Socken:

Ålgö, m. f.

Berättat av:

Carl Viking, m. f.

Uppteckningsår:

1947.

Född år

1884 i

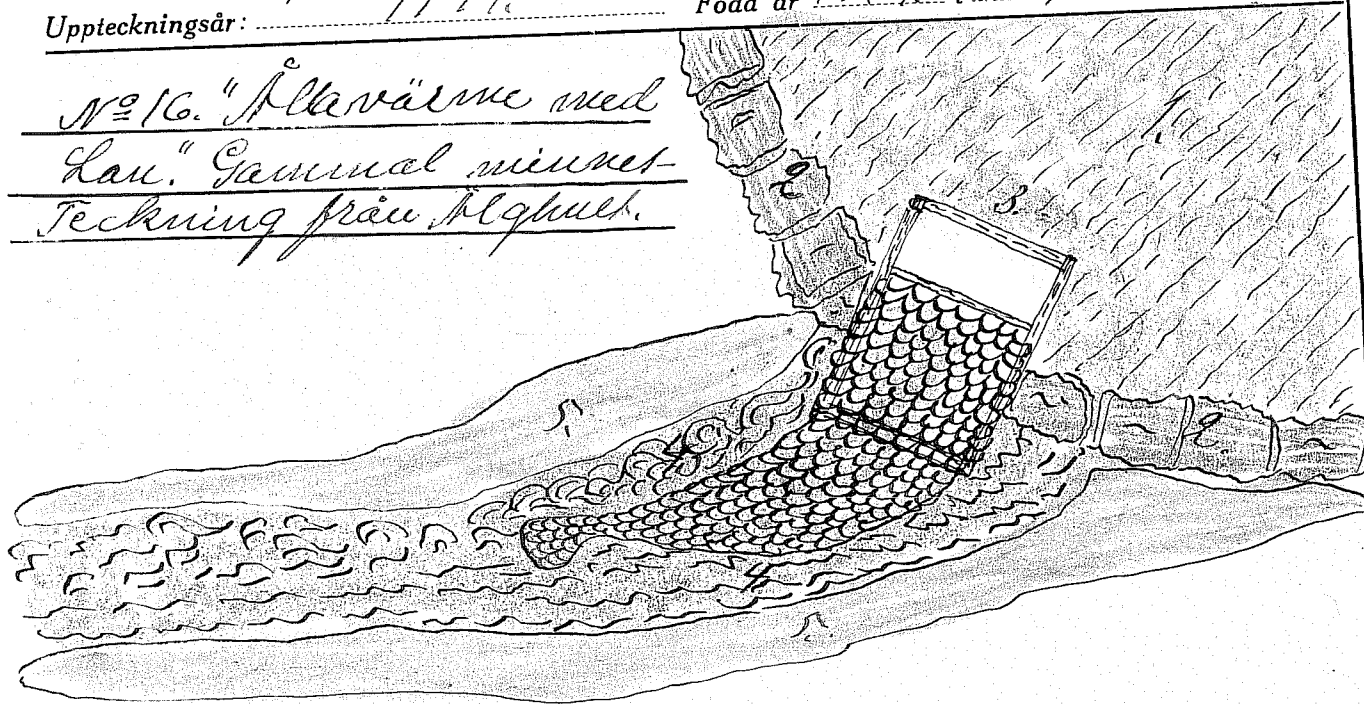
Ålgö socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N: 16. "Ålvarme med

Lau." Gamml minnet

Teckning från Ålgö.

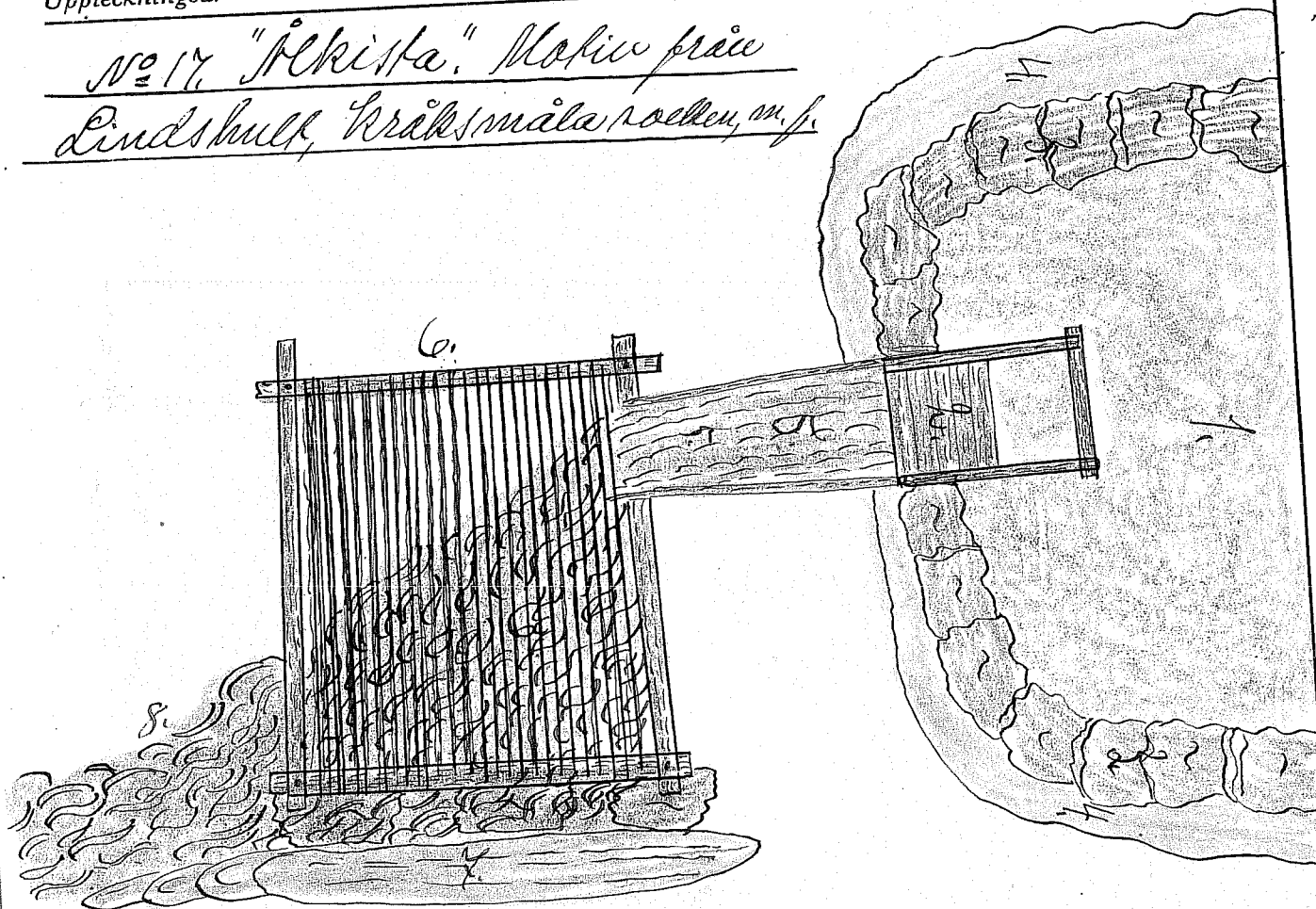
Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. No. 7402:27

Landskap: Småland Upptecknat av: Carl Viking
Härad: Uppsvidinge m.f. Adress: Furåkra i Kråksmåla
Socken: Älgshult m.f. Berättat av: Carl Viking m.f.
Uppteckningsår: 1947 Född år 1874 i Älgshults socken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

No 17 "Äkista." Motiv från
Lindshult, Kråksmåla socken, m.f.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

No 7402: 28

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Uppsvidinge m.f.

Adress:

Törökra, Kriksmåla,

Socken:

Roghult m.f.

Berättat av:

Carl Viking m.f.

Uppteckningsår:

1941.

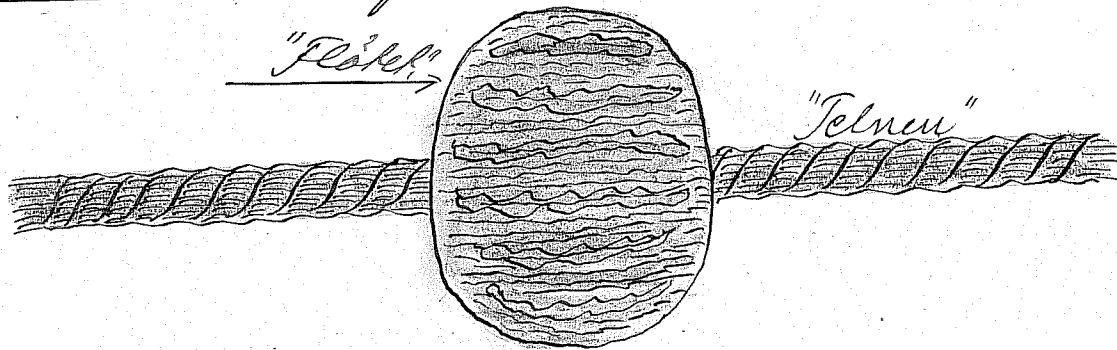
Född år

1884 i

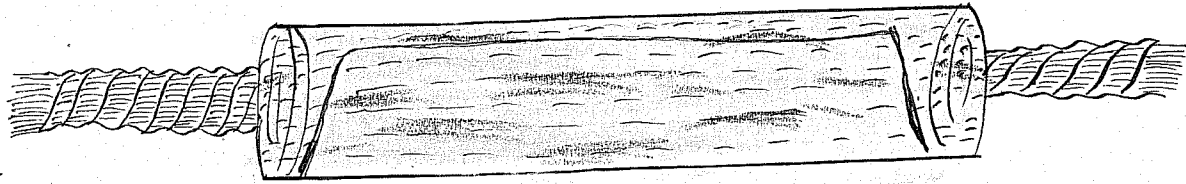
Roghult socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

No 18. A. "Barbaplöte med Telu" Hel storlek.

No 18. B. "Närraplöte" Hel storlek.

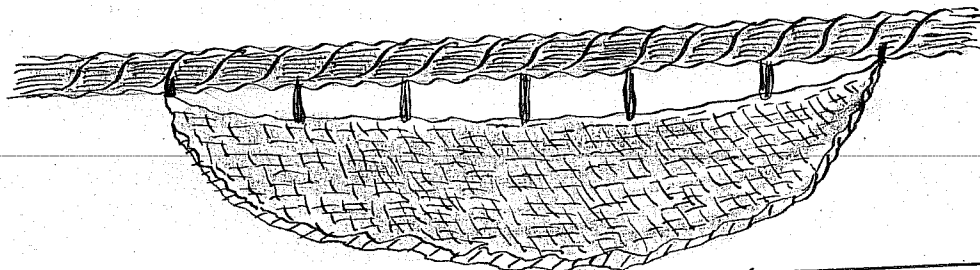
Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R 7402:29

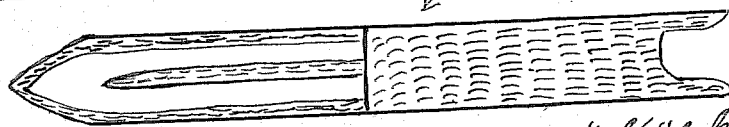
Landskap: Småland Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge, m.f. Adress: Turåkra, "Kråksmåla"
 Socken: Älgåult, m.f. Berättat av: Carl Viking, m.f.
 1941. Född år 1874 i Älgåults socken
 Uppteckningsår: _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nº 19. w. "Nälgänke" med helu "Kellstall"

Nº 19. v. "Näknål" Medelstor.

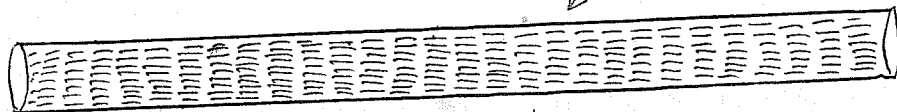

Nº 19. y. "Ladet"

hel stallet.

Nº 19. x. "Nätkavel" Medelstor."

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7402:30

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Uppsvidinge, m.f.

Adress:

Tusåkra "Kråksnäs"

Socken:

Ålgård, m.f.

Berättat av:

Carl Viking, m.f.

Uppteckningsår:

1941

Född år

1874

i Ålgårdssocken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 20. "Den gammalpida Nätbindaren
i arbete."

ACC. N.R. M. 7402.31.

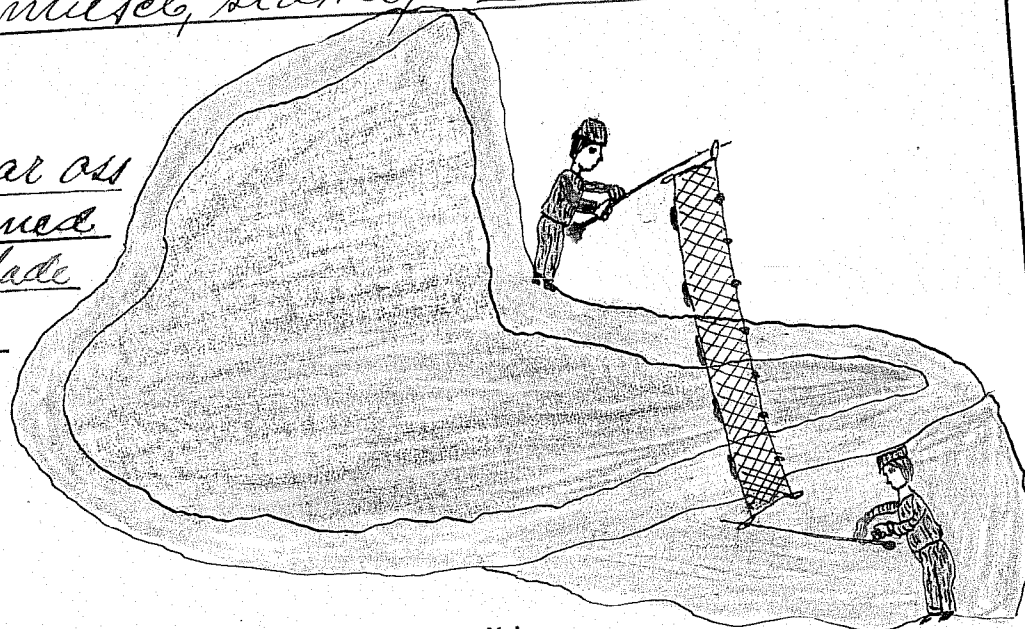
Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge, m. f. Adress: Suråkra, "Kråksmåla".
 Socken: Ålgård, m. f. Berättat av: Carl Viking m. f.
 1941. Född år 1874 i Ålgård socken.
 Uppteckningsår: Nº 21. E. 2. Typen "strykfänger" = (Pulskötet.)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

dessa "strykfänger" har jag indämnat till Sökt:
 M. Höpén, museet, Slottet, Kalmar.

Nº 21. a visar oss
 huru man med
 strykfänger lade
 i "gölaviken."

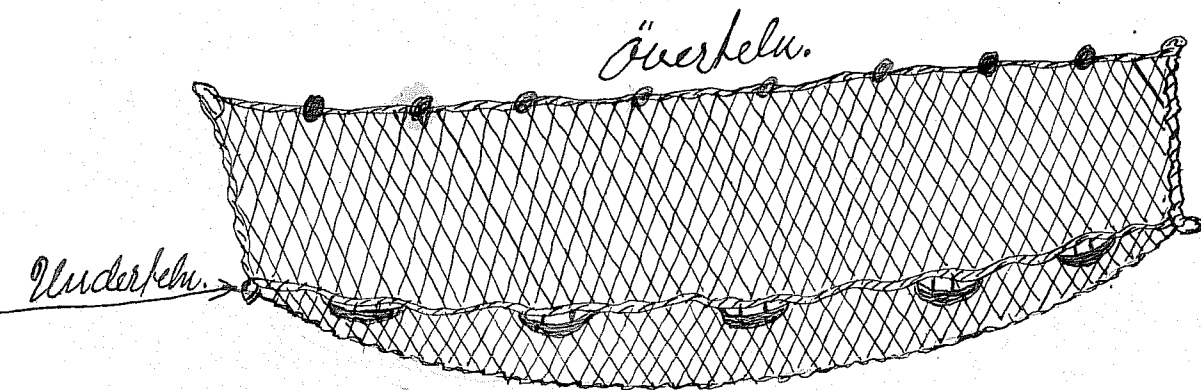

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7402:32.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking,
 Härad: Uppsvidinge m.f. Adress: Luråkra, = Prästgård.
 Socken: Älgåult m.f. Berättat av: Carl Viking m.f.
 Uppteckningsår: 1947. Född år 1874. i Älgåults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nº 22. Visar oss huru sant ett väl "Under-
skotet" = (Bott) sjöfärdigt nät ser sig.

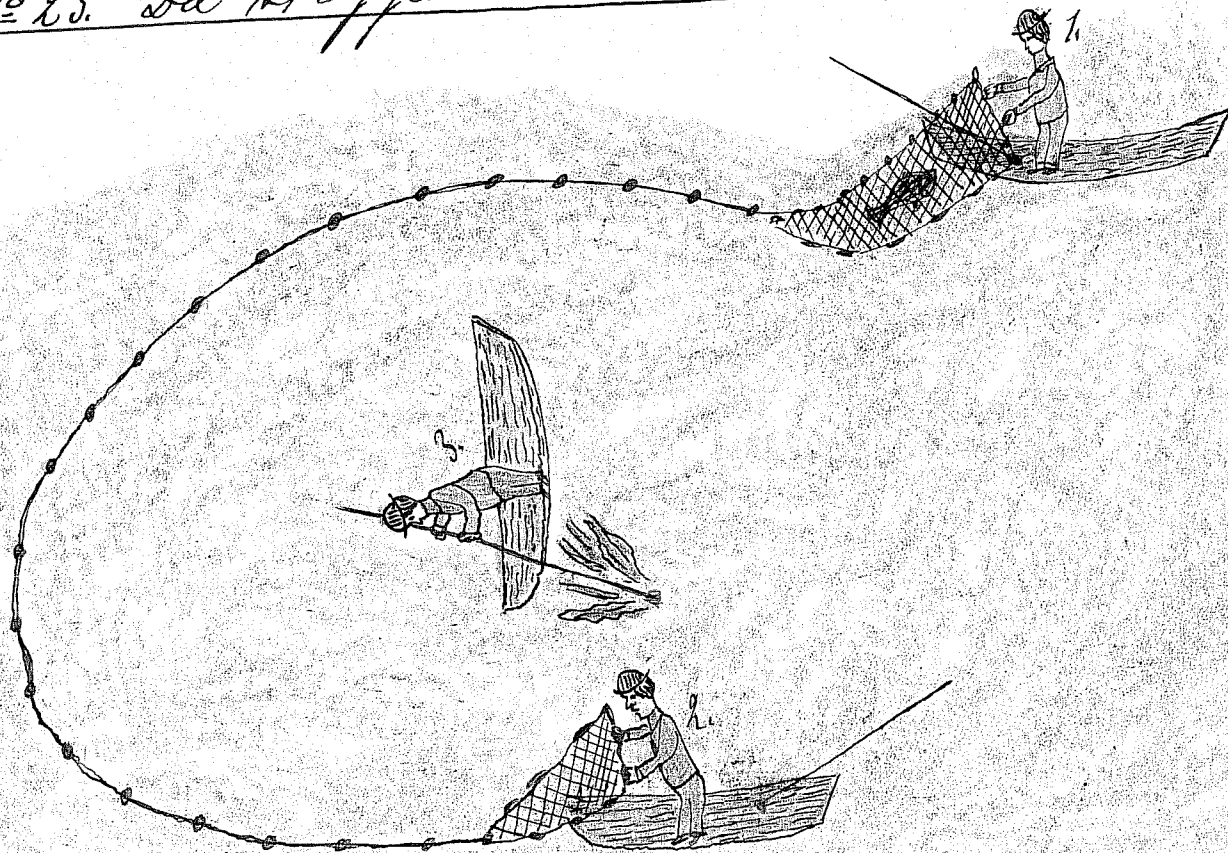
Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M 7402:33.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking,
Härad: Uppvidinge m. f. Adress: Feräkra, "Kråksmåla"
Socken: Älgshult m. f. Berättat av: Carl Viking m. f.
Uppteckningsår: 1941. Född år 1874 i Älgshult socken.

N: 23. "Så strygårn örat in." Aldrigt motiv.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!